

Mythologia, Francfort, 1581 - I, 01 : Quod sit de totius operis argumentum

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre I

Ce document est une version augmentée de :

[Mythologia, Venise, 1567 - I, 01 : Quod sit totius operis argumentum](#)

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre I

[Mythologie, Paris, 1627 - I, 01 : Sujet de cette œuvre](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre I

[Mythologie, Lyon, 1612 - I, 01 : Argument ou sujet de cet Œuvre](#) est une traduction de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Francfort, 1581 - I, 01 : Quod sit de totius operis argumentum, 1581

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 14/01/2026 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/5885>

Copier

Présentation du document

PublicationFrancfort, André Wechel, 1581

ExemplaireRegensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307

Formatin-8

Langue(s)Latin

Paginationp. 1-3

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 25/11/2024

fuisse crediderunt. Præclare idcirco sacri integerrimique vere
 theologiæ scriptores & orthodoxi patres abusus pluribus ver-
 bis infectantur eorum, qui sequentibus temporibus per vanam
 superstitionem diuinos cultus, diuinosque honores in res na-
 turales, figmenta que antiquorum à vero, sempiterno, perfe-
 ctissimo, viuentis Deo transtulerunt. Hæc vna res fuit, vt ego
 quidem sentio, ignoratio fabularum artificij scilicet, cur nemo
 postea fabulas has explicandas suscepit: aut si quis nonnullas
 explicauerit, eam tantum declarationem attigerit, quæ perti-
 nebat ad exteriorem corticem fabularum, hoc est ad simpli-
 cem & omnibus obuiam explicationem. Qui verò altissima
 & occultissima fabularum secteta denudauerit, qui philosophiæ
 dogmata ex obscuris fabularum tenebris in lucem eduxerit,
 aut ad vires actionesque naturæ patefaciendas pertinentia, aut
 ad mores informandos, vitamque rectè instituendam, aut ad
 vires motusque astrorum intelligendos, adhuc repertus est ne-
 mo, vt mihi quidem videtur, tolerabilis. Hoc autem eo magis
 est mirabile, quod neque poëtarum, neque philosophorum,
 neque vllorum scriptorum sententias sine hac diligenti fabu-
 larum inuestigatione percipere rectè possumus. cum illius co-
 gnitionis præsertim utilitas ad omnes non mediocriter perti-
 neat. Quæ cum ita sint, ego dabo operam pro viribus quantum
 mihi à diuina bonitate concedetur, vt illa quæ ab antiquis scri-
 ptoribus in hanc cognitionem prætermissa fuerunt, aut certe
 ad nos non peruenierunt, conspicua sint scripta nostra legenti-
 bus: quod scriptionis genus plurimum & utilitatis & volupta-
 tis allaturum certo scio. Quis est enim per Deos immortales
 adeo disciplinarum cōtempтор, qui ea sapientiæ præcepta scire
 non magnopere cupiat, quæ ne exirent in vulgus, fuerunt sub
 variis figmentis ab antiquis sapiētibus occultata: veruntamen
 ne quis illud à nobis expectet, quod scribentibus iniucundum,
 legentibusque foret inutile, nullas hominum in arbores mu-
 tatorum, aut in corpora vel sensu vel ratione catentia, affere-
 mus interpretationes: nisi quæ utiliter afferri poterunt, nullam-
 que habebimus fabularum illarum rationem, quæ insulse fue-
 runt à nonnullis excogitatae. Neque portenta rursus, aut pro-
 digiosa monstra adducere conabimur ad ingeniosum naturæ
 opificium: cum eas tantum fabulas simus explanaturi, quæ ho-
 mines ad rerum coelestium cognitionem erigunt, quæ insti-
 tuunt

*Can. ab. quem Balanus
 fabulæ hanc de deo
 salutem.*

nam ad prohibendum, quæ deterrent ab illegitimis voluptatibus, quæ patetaciunt arcana naturæ, quæ vel ad scientias demerent, quæ rerum necessarium humanæ vitæ, vel quæ ad integritatem perducant, & quæ plurimum faciant ad optimos quosque scriptores rectè intelligendos.

De fabularum utilitate. CAP. II.

TANTA est sanè utilitas quam ex fabularum cognitione percipimus, quanta nullis verbis explicari posset, quod tamen nemini ferè est perspicuum, nisi siquis præclaro ingenio sit ab ipsa natura præditus, multa quæ antiquorum scripta diligentius considerant. nos igitur, sicuti solent medici, qui è venenatis etiam vel herbis vel animalibus vtilia pharmaca colligunt, & quod optimum sit secernunt è singulis, atque vel perniciofa temperantentorum beneficio sanitati perquam accommodata reddunt, ita facere debemus. Nam altiora fabularum sensa rectè perferutantes, quid vtile humanæ vitæ sub illis contineatur debemus investigare, è quo plurimum reportabimus vtilitatis, nullis interim neglectis, quæ nihil nobis conferre videbuntur. Quod autem plurimum commodorum ex hac cognitione consequemur, vel illud maximum est argumentum, quod diuinus etiam Plato primam puerorum eruditionem ab honestis fabulis incipere iussit in libro secundo Reip. cum ita inquit: τὰς δ' ἑκατόμβιαις καὶ ἑξήκοντι τὰς προφῆας τὰ καὶ ἀντίκτα λίγαι τὰς πρὸς τὰς καὶ ἀντίκτα τὰς ψυχὰς καὶ τὴν τὰς μὲν καὶ τοὺς καὶ τὰς οὐρανὸν τὰς καὶ: *Selectas autem fabulas matres ac nutrices puerum narrare hortabimur, animosque illorum fabulis diligentius quàm corpora ipsa manibus informare.* Nam profectò quis nesciat, omnia propè Deorum genium mysteria fuisse ab antiquis sub fabulis occultata. Cum enim turbæ seminarum & impetite multitudini religio, & Deorum metus, & fides, & probitas & temperantia esset in animis inferenda, qui neque Dei naturam intelligerent, neque integritatem sapientie ac libidini sine aliquo Deorum metu anteponerent, non solum fabulose de Diis narrationes à sapientibus fuerunt exogitate, sed etiam fabulose imagines, & picturæ monstris propè similes introductæ. Sic fulmina Ioui tributa sunt, trident Neptuneo, sagittæ Cupidini, saxa Vulcano, ac va-